הכנסת

16/9/84

חבר הכנסת

דויד היקר

אני מודה לך מאוד על הפרחים

ועל מילותיך החמות.

המהלך שקבע יותר מכל דבר

אחר לכינון הממשלה היה ההסכם

עם "יחד".

הסכם זה הושג, במידה מכרעת,

הודות לך — ועל כך מגיע

לך כל הקרדיט.

אני, אישית, שמחתי מאוד להכיר

אדם כמוך, הפועל למען העניין

וישר לעניין.

בתודה ובידידות

חיים בר-לב

שר המשטרה

לכבוד
עו"ד הגב. פנינה דבורין
פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)
ויצמן 1
תל - אביב

ירושלים, ט' בתמוז תשמ"ו
22 ביולי 1986

שר/237

גברתי הנכבדה,

קראתי בעתון "דבר" מהיום כי בדבריך בפני הבג"ץ אמרת, בין היתר:

"בלס מנצל את קשריו עם שר המשטרה ואם זו איננה הדחה אינני יודעת מה זאת הדחה".

אם אכן נאמרו דברים אלה על ידך, [redacted] קשרים את מדברת ועל מה את מסתמכת.

פגשתי את האיש פעמיים במסגרת פגישה בה לקחו חלק עוד מספר משתתפים, ומעולם לא נפגשתי אתו בארבע עיניים ולא החלפתי אתו מלה.

אם הנאשם מציג זאת כ"קשרים", הרי שמניעיו מובנים.

אך אם את טוענת כך, זכותי לדעת על סמך מה.

בנסיבות המקרה ראיתי לנכון לשלוח העתק מכתבי זה לכבוד השופט אהרון ברק.

בברכה,

חיים בר-לב

העתק: כב:ד השופט אהרון ברק
בית המשפט העליון, ירושלים.

שני המיכתבים של בר־לב: אחד לבלס, אחד לתובעת

איזה מהם הוא אמת?

אחת הדמויות המעורבות בפרשת בלס עד מעל לראש הוא שר־המישטרה, חיים בר־לב.

מעורבותו מתועדת בשני מיסמכים — אשר רק שניהם ביחד מספרים סיפור מלא, ודי מזעזע.

ביולי 1986 הגיע מיכתב מוזר לידי שופט בית־המישפט העליון, אהרון ברק. חתם עליו חיים בר־לב.

וזה הרקע: התביעה רצתה להוכיח כי דויד בלס מנסה, בהיותו בכלא, להדיח עדים. תוך כדי כך הזכירה התובעת, פנינה דבורין, מיכתב שניסה בלס לשלוח לחיים בר־לב.

(הדבר עצמו היה די מוזר. אילו רצה בלס להעביר מיכתב לבר־לב, מדוע לא מסר אותו פשוט לעורך־דינו, או ביקש מעורך־הדין שלו לכתבו בעצמו? ומיכתב לשר־המישטרה — איך יכול היה להישאר סודי? הרי השר היה צריך למסרו לתובעת. אך זה רק דרך אגב.)

כשקרא על כך בר־לב, זעם על דבורין. מה פיתאום היא עירבה את שמו בפרשת בלס?

וכך כתב השר, ביום 22 ביולי 1986, לפנינה דבורין את המיכתב הבא על נייר־המיכתבים של שר־המישטרה:

גבירתי הנכבדה,

קראתי בעיתון "דבר" מהיום כי בדברייך בפני הבג"ץ אמרת, בין היתר:

"בלס מנצל את קשריו עם שר־המישטרה, ואם זו איננה הדחה אינני יודעת מה זאת הדחה."

אם אכן נאמרו דברים אלה על ידך, אבקשך להבהיר לי על איזה קשרים את מדברת, ועל מה את מסתמכת.

פגשתי את האיש פעמיים במיסגרת פגישה בה לקחו חלק עוד מיספר משתתפים, ומעולם לא נפגשתי איתו בארבע עיניים ולא החלפתי איתו מילה.

אם הנאשם מציג זאת כ"קשרים" הרי שמניעיו מובנים.

אך אם את טוענת כך, זכותי לדעת על סמך מה.

בנסיבות המיקרה ראיתי לנכון לשלוח העתק מיכתבי זה לכבוד השופט אהרון ברק.

פרשת בר־לב

זהו מיכתב מוזר. מדוע היה בר־לב כל־כך רגיש להערת־אגב של התובעת?

אין זה מקובל ששר שולח מיכתב לשופט, שלפניו תלוי ועומד מישפט באותו עניין. מוזר גם שלא מצא לנכון לשלוח העתק לסניגור. את זאת עשה השופט ברק עצמו, שמיהר לשלוח העתק לסניגורו של בלס.

יתכן שחיים בר־לב לא היה שולח מיכתב זה כלל, אילו זכר כי שנתיים לפני כן, ביום ה־16 בספטמבר 1984, אחרי הבחירות ואחרי שקמה הקואליציה, שלח מיכתב לדויד בלס.

עד אז כיהן בר־לב כמזכיר מיפלגת העבודה, ואת המיכתב כתב על נייר־המיכתבים של הכנסת.

וזו לשונו:

דויד היקר,

אני מודה לך מאוד על הפרחים ועל מילותיך החמות.

המהלך שקבע יותר מכל דבר אחר לכינון הממשלה היה ההסכם עם "יחד".

הסכם זה הושג, במידה מכרעת, הודות לך – ועל כך מגיע לך כל הקרדיט.

אני, אישית, שמחתי מאוד להכיר אדם כמוך, הפועל למען העניין וישר לעניין.

בתודה ובידידות,

חיים בר־לב.

איך מתיישב מיכתב זה עם המיכתב לפנינה דבורין? איך מסתדרות המילים "שמחתי מאוד להכיר אדם כמוך" עם המילים "מעולם לא פגשתי אותו בארבע עיניים ולא החלפתי איתו מילה"? נוסף על השבחים המופלגים?

מרוע שלח דויד בלס פרחים לבר־לב, עם התמנותו כשר־המישטרה?

זה מוזר.

ברור כי חיים בר־לב מעורב בענייני בלס. ברור כי היו לו יחסים עימו.

על רקע זה מוזרות פעולותיו של שר־המישטרה בר־לב בפרשה זו בימים האחרונים, כגון האיסור שהטיל על בלס לעבור בדיקה בגלאי־שקר בקשר עם יחסים עם מיפלגת־העבודה, ויחסו לתלונות שהוגשו בעניין זה למישטרה — ושנדחו על־ידה.

האם על ראש השוטר בוער הכובע?

לכן, כאשר ישבו הצדדים בספטמבר 1985 לערוך את החשבון ביניהם, התגלה פער עצום. לפי מנהל־החשבונות של בלס, שערך ריבית על פי שקלים, הגיע החוב של אונגר לבלס לשלושה מיליון דולר בערך. בחישוב דולארי, זה היה צריך להיות בכמה מאות אלפי דולארים פחות.

ואילו לפי אונגר הגיע החוב רק ל־200 אלף דולארים. הפרש של כמעט 2.8 מיליון דולר.

איך הגיע אונגר לחישוב שלו?

הוא לא הכחיש את ההלוואות בסך 1,062,141, שקיבל מבלס אחרי יום־הבחירות. אבל הוא שכח את כל הריבית עד יום 8.11.84 — כלומר, של שלושה חודשים. הוא גם טען כי הוחזר סכום של 878,749 דולר — החזר פיקטיבי, לדיברי בלס. כך הגיע לסכום של 183,392 דולר ליום 8.11.84. משם הוסיף ריבית של 10% (!), וכך הגיע בסוף ליום 30.9.85 לחוב של 200,564 דולר.

את הסכומים האלה רשם אונגר בכתב־ידו על החשבון, שנשאר בידי בלס. זהו כתב־יד שהוא בגדר ראיה.

שהרי לפי חשבון זה של אונגר — לא היה חייב אף דולר אחד של ריבית על סכומים של קרוב למיליון דולר במשך שלושה חודשים, בימי האינפלציה הדוהרת והקרחת במשק! איזה מין חוב הוא זה?

ביום 19.1.86 נערך בכתב־יד זיכרון־דברים על "פגישה בין דויד ובין רמי", ובו נקבע שרמי יתן לדויד את בניין התור, בסך 1.75 מיליון דולר, ותשלום נוסף בסך מיליון אחד. נקבע שאם זה לא יתבצע, עומד החוב על 3.4 מיליון דולר.

כעבור חודש, ביום 16.2.86 נערך הסכם רישמי בין איזאבל השקעות (חברתו של בלס, על שם אשתו) ובין חברת התור ואונגר סוכנויות. נאמר בו כי בלס תובע מאונגר 3.9 מיליון דולר. הוסכם על פשרה בסך 1.626 מיליון.

הנה כי כן, מיספרים מעניינים ביותר:

ב־30.9.85 טען אונגר, בכתב ידו, שהוא חייב לבלס 200,564 דולר. כעבור ש ל ו ש ה ח ו ד ש י ם, הוא מוכן לשלם יותר מ־1.6 מיליון דולר.

מניין צץ סיתאום חוב של 1.4 מיליון דולר נוספים?

ההסבר: זהו החוב הנובע מקניית "יחד" — שאונגר לא רצה תחילה להכיר בו.

אונגר נאלץ להחזיר את החוב לבלס, שהעביר עוד קודם לכן, בינואר 1986, את כל זכויותיו אצל אונגר לתק"ם.

ואילו יחד נאלצה לדרוש את החזרת החוב ממיפלגת־העבודה, במיסגרת החיסול הסופי שלה.

● ההודאה של בר־לב

יש הוכחה פשוטה לגמרי — הוכחה מרהימה ממש — לעובדה שבלס קנה את יחד באמצעות אונגר, בניגוד להכחשותיהם של אונגר ו־וייצמן.

ביום ה־16.9.84 כתב חיים בר־לב, אז מזכיר מיפלגת־העבודה, על נייר־המיכתבים של הכנסת, מיכתב בכתב־ידו ל"דויד היקר".

במיכתב אמר: "המהלך שקבע יותר מכל דבר אחר לכינון הממשלה היה ההסכם עם 'יחד'. הסכם זה הושג, במידה רבה, הודות לך — ועל כך מגיע לך כל הקרדיט."

איך מילא בלס תפקיד מכריע בהסכם בין שתי מיפלגות?

התשובה האפשרית היחידה על שאלה זו: בלס אומר אמת. הוא קנה את "יחד".